

ኤልያስ - ቁጥር ሁለት

የትንቢታዊ ባህርያት

Jeff Pippenger

2023-09-27

በቀደመው ጽሑፍ ኤልያስን እንደ ምልክት ለይተን አሳይተናል። ከዊልያም ሚሊር ህጎች ጋር በመስማማት፣ “ምልክቶች” ከአንድ በላይ ትርጉም ሊኖራቸው ይችላል። ስለዚህ ኤልያስ እንደ ምልክት ደግሞ የኤልያስና የሙሴ ሁለት-እጥፍ ምልክት አንዱን ክፍል ሊወክል ይችላል። የኤልያስና የሙሴ ሁለት-እጥፍ ምልክት በራዕይ መጽሐፍ ሙሉ ውስጥ ይዘልቃል፤ ይህ ሁለት-እጥፍ ምልክት ምን እንደሚወክል እርግጠኛ አለመሆን ደግሞ የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ ትንሽ በፊት የሚፈታው በራዕይ መጽሐፍ ውስጥ ስላለው መልእክት እርግጠኛ አለመሆን ነው። ስለዚህ አሁን በተለይ ከኤልያስ ምልክት ጋር የተለዩ አንዳንድ ትንቢታዊ ባህርያትን እንመለከታለን።

እነዚያን ትንቢታዊ ባህርያት ለማረጋገጥ ሦስት ዋና ምስክሮች አሉን። እነዚህ ምስክሮች ትንቢታዊ መንፈስ እርስ በርሳቸው የሚተካኩ ምልክቶች መሆናቸውን የሚገልጧቸው ነቢዩ ኤልያስ፣ መጥምቁ ዮሐንስ፣ እና ዊልያም ሚሊር ናቸው።

“ሺህዎች ዊልያም ሚሊር የሰበከውን እውነት እንዲቀበሉ ተመሩ፤ እንዲሁም መልእክቱን ለማወጅ በኤልያስ መንፈስና ኃይል የተነሡ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ተነሡ። እንደ ኢየሱስ ቀዳሚ የነበረው ዮሐንስ ሁሉ፣ ይህን ጽኑ መልእክት የሰበኩ ሰዎች መጥረቢያውን በዛፋ ሥር ላይ ለማኖር እና ሰዎችን ለንስሐ የሚገባ ፍሬ እንዲያፈሩ ለመጥራት እንደ ተገደዱ ተሰማቸው። ምስክርነታቸው አብያተ ክርስቲያናትን ለማንቃት እና በኃይል ለመንኮት እንዲሁም እውነተኛ ባሕርያቸውን ለመግለጥ የተዘጋጀ ነበር። እናም ከሚመጣው ቍጣ እንዲሸሹ የሚያስጠነቅቀው ጽኑ ማስጠንቀቂያ በተነገረ ጊዜ፣ ከአብያተ ክርስቲያናት ጋር የተባበሩ ብዙዎች የሚፈውስ መልእክትን ተቀበሉ፤ መመለሳቸውን አዩ፣ እናም በመራራ የንስሐ እንባና በጥልቅ የነፍስ ጭንቀት ራሳቸውን በእግዚአብሔር ፊት አዋረዱ። የእግዚአብሔርም መንፈስ በእነርሱ ላይ በሰፈረ ጊዜ፣ ‘እግዚአብሔርን ፍሩ፣ ክብርንም ስጡት፤ የፍርድ ሰዓት ደርሶአልና’ የሚለውን ጭኸት ለማሰማት ረዱ።” Early Writings, 233.

ኤልያስ፣ ዮሐንስ መጥምቁ እና ሚሊር ሥራቸውን የሚመራና የሚወስን ልዩ መንፈስ ተሰጥቶአቸው ነበር። ምስክርነታቸው “ቤተ ክርስቲያናትን ለማንቃትና በኃይል ለመንኮት እንዲሁም” የእነዚያን ቤተ ክርስቲያናት “እውነተኛ ባሕርይ ለመግለጥ” የተዘጋጀ ነበር። በአክሲብ ዘመን ይሁን፣ በዮሐንስ መጥምቁ ዘመን ወይም በዊልያም ሚሊር ዘመን፣ ይናገሩአቸው የነበሩት ቤተ ክርስቲያናት ሁሉ እጅግ ጥልቅና ጨለማ የሆነ የሎዶቅያ ዓይነት ስውርነት ነበራቸው፤ ስለዚህ መልእክቱ “መጥረቢያን በዛፋ ሥር ላይ እንደ ማኖር” ያህል ቀጥተኛ መሆን አስፈላጊ ነበር። ይህም የምሕረት ጊዜ መዘጋቱን ማወጅ ያካትት ነበር፤ ከዮሐንስ መጥምቁ መልእክት ጋር ግን ይህ “ሊመጣ ያለው” “ቍጣ” ስለ መሆኑ የሚሰጥ ማስጠንቀቂያ ነበር። የሚሊር መልእክትም፣ “እግዚአብሔርን ፍሩ፤ ክብርንም ስጡት፤ የፍርድ ሰዓት ደርሶአልና” ብሎ የሚያውጅ ሆኖ፣ ደግሞ ሊመጣ ስላለው ቍጣ የሚሰጥ ማስጠንቀቂያ ነበር።

“የዮሐንስ ድምፅ እንደ መለከት ከፍ ብሎ ተሰማ። አልጋ ሥልጣኑም፣ ‘ለሕዝቤ መተላለፋቸውን እና ለያዕቆብ ቤት ኃጢአታቸውን አሳይ’ (ኢሳይያስ 58፡1) የሚል ነበር። ማንኛውንም ሰውአዊ ትምህርት አልተቀበለም ነበር። እግዚአብሔርና ተፈጥሮ መምህራኑ ነበሩ። ነገር ግን እንደ ጥንቱ ነቢያት ድምፁ እንዲሰማ በድፍረት የሚነግር፣ ከክርስቶስ በፊት መንገዱን የሚያዘጋጅ፣ ወደ ንስሐም የሚጠራ የተበላሸውን ሕዝብ ለማስጠራት አንድ ሰው ያስፈልግ ነበር።” Selected Messages, መጽሐፍ 2, 148.

ኤልያስ ትውልዱ በዚያች ቀን እግዚአብሔርን ወይም በአልን እንዲያገለግሉ እንዲመርጡ አዘዘ፤ ያ ትውልድም አንድ ቃል እንኳ አልመለሰም። ይህም በአልን እንደመረጡ ይቆጠራል።

“ከዚህ በላይ የታማኝ ማስጠንቀቂያዎችና ተግሣጾች፣ እንዲሁም የቅርብና ቀጥተኛ አያያዝ ያስፈለገበት ጊዜ ከቶ አልነበረም፤ ከዚህ ጊዜ በቀር። ሰይጣን ጊዜው አጭር እንደሆነ እያወቀ በታላቅ ኃይል ወርዶአል። ዓለሙንም በደስ የሚያሰኙ ተረቶች እየሞላት ነው፤ የእግዚአብሔርም ሕዝብ ለእነርሱ ለስላሳ ነገሮች እንዲነገሩላቸው ይወዳሉ። ኃጢአትና ዓመፅ አይጠሉም። የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚገባውን ገብቶ የሚገባ የጽኑና የቆራጥ ጥረት እንዲያደርጉ እየገባ ያለውን ጨለማ እንዲመልሱ ተገልጦልኝ ነበር። የእግዚአብሔር መንፈስ የቅርብ ሥራ አሁን ከማንኛውም ጊዜ ይልቅ ያስፈልጋል። ድንቁርና ሊነቃቃ ይገባል። ካልተቃወምነው ጥፋታችንን የሚያስከትለውን ድካምና ዝልግልግነት ከላያችን ማንቃት አለብን። ሰይጣን በአእምሮች ላይ ኃይልና ተቆጣጣሪ ተጽዕኖ አለው። ሰባኪዎችና ሕዝቡ በጨለማ ኃይላት ወገን ላይ ተገኝተው የሚገኙ አደጋ ውስጥ ናቸው። አሁን እንደ ገለልተኛ አቋም የሚባል ነገር የለም። ሁላችንም በግልጽ ሁኔታ ለትክክል ወይም በግልጽ ሁኔታ ከስህተት ጋር ነን። ክርስቶስ እንዲህ አለ፡- ‘ከእኔ ጋር ያልሆነ በእኔ ላይ ነው፤ ከእኔም ጋር የማይሰበስብ ይበትናል።’” Testimonies, volume 3, 327.

ዮሐንስ በታሪኩ “የተበላሸችውን ሕዝብ” “የጳጳሮች ትውልድ” ብሎ ጠራት። ሚሊራውያንም በመጨረሻ በታሪካቸው ያላቸውን የተበላሸች ሕዝብ የባቢሎን ሴት ልጆች መሆናቸውን ላዩ። ኤልያስም ሆነ ዮሐንስ ወይም ሚሊር፣ ከእነዚህ ሦስቱ አንዱም የሥነ መለኮት ሊቅ አልነበረም። ሁሉም ከተራ የሕይወት መንገዶች ተጠርተው ነበር።

“በኢየሱስ ውስጥ እንዳላች እውነት፣ እርሱም በስላሳው ደመና በተከበበ ጊዜ እንደ ሰበካት፣ በዚህ በእኛ ዘመን ታማኝነትና እውነት ናት፤ እንዲሁም ተቀባዩን አእምሮ በቀድሞ ዘመን አእምሮችን እንደ አደሰች በእርግጥ ያድሳል። ክርስቶስ እንዲህ ብሎ አውጇል፤ ‘ሙሴንና ነቢያትን ባይሰሙ፣ ከሙታንም አንዱ ቢነሣ እንኳ አያምኑም።’ (ሉቃስ 16፡31)”

“እንደ ሕዝብ፣ ወንጌል በንጽሕናው እንዲስፋፋ በመንፈስ ቅዱስ ሁሉን በሚገዛ መሪነት ሥር የጌታን መንገድ ልናዘጋጅ ይገባናል። የሕይወት ውኃ ፈሳሽ በመንገዱ ላይ ሊጠልቅና ሊሰፋ ይገባዋል። በሁሉም አገሮች፣ ቅርብም ሆነ ሩቅ፣ ሰዎች ከማረሻ እና አእምሮን በእጅጉ ከሚያስይዙት የተለመዱ የንግድ ሥራ ሙያዎች ይጠራሉ፤ እውነትን ከሚያውቁ ልምድ ካላቸው ሰዎች ጋር በመተባበርም ይማራሉ። በእግዚአብሔር እጅግ ድንቅ በሆኑ ሥራዎች አስቸጋሪነት ተራሮች ይወገዳሉ ወደ ባሕርም ይጣላሉ። በኢየሱስ ያላቸውን የእውነት ኃይል እንደ ተለማመዱ ሰዎች እንሥራ።”

“በዚህ ዘመን እግዚአብሔር የሁኔታው ጌታ መሆኑን የሚገልጡ ተከታታይ ክስተቶች ሊኖሩ ነው። እውነት ግልጽና የማያሻማ ቋንቋ ትነገራለች። እውነትን የሚሰብኩ ሰዎች እውነትን በተስተካከለ ኑሮና በእግዚአብሔራዊ አነጋገር ለማሳየት ይጥራሉ። እነዚህንም ሲያደርጉ እውነትን በመደገፍ ኃይላን ይሆናሉ፣ እግዚአብሔርም የሰጣትን የተረጋገጠ ተግባራዊነት ለእርስዎ በመስጠት ይበረታሉ።”

“እውነቱን ያወቁና ያስተማሩ ሰዎች ወደ ሰው ግንዛቤ በሚጥሉ ጊዜ፣ እናም ለተታለሉ አእምሮዎች የራሳቸውን የተረት ምግብ በሚያቀርቡ ጊዜ፣ አንድ ጊዜ በወንጌላዊ ሥራ ሠራተኞች የነበሩ፣ ነገር ግን ወደ ምግብ ቤቶች፣ የምግብ መደብሮች፣ እና ሌሎች የንግድ ሥራ መስመሮች አስተዳደር የተሰቡ ሰዎች ወደ ሰልፍ እንዲመለሱ፣ መጽሐፍ ቅዱሳቸውን በትጋት እንዲያጠኑ፣ እና የእግዚአብሔርን ቃል በእጃቸው ይዘው፣ ከሰማያዊ መላእክት ጋር በመተባበር፣ የመጽሐፍ ቅዱስን እውነት፣ መንፈሳዊውን ምግብ እንዲያከፋፍሉ ከፍ ያለ ጊዜ ነው። ይህ ሥራ አሁን በመለኮታዊ ሹመት የተመደቡ ሠራተኞችን በጽኑ ይጠራል። ከዚያም ሁሉን ቻይነት ለችግር ተራሮች፣ ‘ተነሣችሁ ወደ ባሕርም ተጣሉ’ ይላል።” Paulson Collection, 73, 74.

ኤልያስ፣ ዮሐንስ እና ሚሊር ከ"የበለጠ የተለመዱ" "ሙያዎች" የተጠሩ ሰዎች ነበሩ፤ ስለዚህም እነርሱን ይወክላሉ፤ ምክንያቱም ቀደም ሲል እውነትን ያስተማሩት "ሰዎች" በመጨረሻ "ወደ ሰብአዊ ማስተዋል ይዘወራሉ፤ ለተቃላቱ አእምሮዎችም የራሳቸውን የተረት ምግብ ያቀርባሉ።" የተጠሩት የተለመዱ ሰዎች የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢትን "እግዚአብሔር እንደ ሰጠው" "የተረጋገጠውን አተገባበር" ይሰጣሉ። ሲስተር ዋይት በዚያ ክፍል "ተራሮችን" ሁለት ጊዜ "የችግር ተራሮች" መሆናቸውን ገለጸች። የእነዚህ ሰዎች ሥራ "እያንዳንዱን ተራራ" ዝቅ ማድረግን ያካትት ነበር። ከትሑት ሁኔታዎች እርሻ የተጠሩት የተለመዱ ሰዎች የፈጸሙት ሥራ፣ በዘመኑ የሥነ መለኮት አስተማሪዎች ከሚያቀርቡት የሰብአዊ ተረቶች ምግብ በተቃራኒው፣ ትክክለኛውን የመጽሐፍ ቅዱስ የትርጓሜ ዘዴ መለየትን ይወክላል።

"የመጥምቁ ዮሐንስ ሥራ፣ እንዲሁም በመጨረሻዎቹ ዘመናት ሕዝቡን ከግዴላሽነታቸው ለማስነሣት በኤልያስ መንፈስና ኃይል የሚወጡ ሰዎች ሥራ፣ በብዙ አቅጣጫዎች አንድ ነው። የእርሱ ሥራ በዚህ ዘመን ሊደረግ የሚገባው ሥራ ምሳሌ ነው። ክርስቶስ ዓለምን በጽድቅ ለመፍረድ ለሁለተኛ ጊዜ ሊመጣ ነው። ለዓለም ሊሰጥ ያለውን የመጨረሻውን የማስጠንቀቂያ መልእክት የሚሸከሙ የእግዚአብሔር መልእክተኞች፣ ዮሐንስ ለመጀመሪያው ምጽአቱ መንገድ እንዳዘጋጀ፣ እነርሱም ለክርስቶስ ሁለተኛ ምጽአት መንገድ ሊያዘጋጁ ይገባቸዋል። በዚህ የመሰናዶ ሥራ፣ 'ሸለቆ ሁሉ ከፍ ይላል፣ ተራራና ኮረብታ ሁሉ ዝቅ ይደረጋል፤ ጠማማውም ቀጥ ይሆናል፣ አስቸጋሪውም ስፍራ ሜዳ ይሆናል' ምክንያቱም ታሪክ ይደገማልና፣ እንደገናም 'የጌታ ክብር ይገለጣል፣ ሥጋ ለባሽ ሁሉም በአንድነት ያየዋል፤ የጌታ አፍ ተናግሮአልና።'" Southern Watchman, March 21, 1905.

በኢሳይያስ የተለዩት የሦስቱ ተሐድሶ አድራጊዎች ባሕርያት እነዚህ ናቸው፤ ሸለቆ ሁሉ ከፍ ይደረጋል፣ ተራራና ኮረብታ ሁሉ ዝቅ ይደረጋል፣ ጠማማውም ቀጥ ይደረጋል፣ አስቸጋሪ ስፍራዎችም ሜዳ ይደረጋሉ። ሸለቆዎችን ከፍ በማድረግ፣ ተራሮችን ዝቅ በማድረግ፣ ጠማማውን ቀጥ በማድረግ እና አስቸጋሪ ስፍራዎችን ሜዳ በማድረግ የሚዘጋጀው የጌታ መንገድ የቀድሞው መንገዶች ነው።

በምድረ በዳ የሚጮኽ ድምፅ፡- የጌታን መንገድ አዘጋጁ፤ በረሃውም ውስጥ ለአምላካችን ጎዳና አቅኑ። ሸለቆ ሁሉ ከፍ ይላል፣ ተራራና ኮረብታም ሁሉ ዝቅ ይደረጋል፤ ጠማማውም ቀጥ ይሆናል፣ ጉብጥ ያሉትም ስፍራዎች ሜዳ ይሆናሉ፤ የጌታም ክብር ይገለጣል፣ ሥጋ ለባሽም ሁሉ በአንድነት ያየዋል፤ የጌታ አፍ ተናግሮአልና። ኢሳይያስ 40፡3-5።

ስንኩርና የሚያነሱት አይሁድ ዮሐንስ መጥምቁን የሚመጣው ኤልያስ እርሱ እንደሆነ በጠየቁት ጊዜ፣ እርሱ አይደለም ብሎ መለሰ፤ ነገር ግን ከዚያ በኋላ ራሱን ከኢሳይያስ ያለው ክፍል ጋር አስተዋወቀ።

ይህም የዮሐንስ ምስክርነት ነው፤ አይሁድ ማን እንደ ሆነ ሊጠይቁት ከኢየሩሳሌም ካህናትንና ሌዋውያንን በላኩ ጊዜ። እርሱም ተናገረ፣ አልካደምም፤ ነገር ግን ተናገረ፡- እኔ ክርስቶስ አይደለሁም። እነርሱም ጠየቁት፡- እንግዲያስ ምን? ኤልያስ ነህን? እርሱም፡- አይደለሁም አለ። ያ ነቢይ ነህን? እርሱም፡- አይደለሁም ብሎ መለሰ። እነርሱም፡- እኛን ለላኩን መልስ እንድንሰጥ አንተ ማን ነህ? ስለ ራስህ ምን ትላለህ? አሉት። እርሱም አለ፡- "እኔ በምድረ በዳ የሚጮኽ ሰው ድምፅ ነኝ፤ 'የጌታን መንገድ አቅኑ' ብሎ ነቢዩ ኢሳይያስ እንዳለው።" ዮሐንስ 1፡19-23።

የ«የጌታ መንገድ» ዝግጅት መላእክት ሚሊርን እንዲረዱትና እንዲጠቀሙበት የመሩትን ዘዴ ያሳያል፤ ይህም ሰዎች ሊመላለሱበት የነበረውን የ«መንገድ» መጽሐፍ ቅዱሳዊ ግንዛቤ ለማዘጋጀት ነበር። እያንዳንዱ «ተራራ» ዝቅ ሊደረግ ይገባ ነበር፣ ምክንያቱም በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ ተራሮች በመጀመሪያ እይታ ለመረዳት እጅግ አስቸጋሪ የሚመስሉ እውነቶችን ይወክላሉና። የሰሜን ንጉሥ ሊያሸንፈው የሚሞክረውን በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ አምስት የተጠቀሰውን የክብርን የተቀደሰ ተራራ ለመረዳት፣ በመጀመሪያ በኢየሩሳሌም ያለውን ትክክለኛውን የክብር የተቀደሰ ተራራ መለየት ያስፈልጋል፤

እርሱም በትንቢታዊ ሁኔታ መንፈሳዊውን የክብር የተቀደሰ ተራራ ይገልጻል። አርማጌዶን ተብሎ የተጠራውን ተራራ ለማብራራት፣ ይህም ማለት የመጊዳ ተራራ ማለት ነው። ሰው ወደ ትክክለኛው መጊዳ መሄድ ይገባል። አስቸጋሪ እንደሆኑ የተወከሉት ትንቢታዊ ችግሮች፣ የአንድ ነገር መጀመሪያ የዚያን ነገር መጨረሻ እንደሚያሳይ የሚለው መርህ ሲጠቀም ይወገዳሉ።

በኢሳይያስ የተወከለው፣ በዮሐንስም የተጠቀሰው፣ በሚለርም የተቀረበው የአሠራር ዘዴ ሸለቆ ሁሉን ከፍ ያደርጋል። ይህም በኢሳይያስ ምዕራፍ 49 ሁለት ያለው “የራዕይ ሸለቆ” ቢሆን፣ በሕዝቅኤል ያለው “የሞቱ አጥንቶች ሸለቆ” ቢሆን፣ ወይም በኢዮኤል መጽሐፍ ያለው “የኢዮሳፍጥ ሸለቆ” ቢሆን፣ በሚለራዊ ታሪክ ፓልሞኒ ድንቁ ቆጣሪ ተብሎ እንደተወከለው ወይም በእኛ ታሪክ አልፋና ኦሜጋ ድንቁ የቋንቋ ሊቅ ተብሎ እንደተወከለው የክርስቶስን ባሕርይ በትክክል በመረዳት ላይ የተመሠረተው የአሠራር ዘዴ በእግዚአብሔር ቃል “ሸለቆዎች” የተወከሉትን ትንቢታዊ እውነቶች ከፍ የሚያደርግ ነው።

ቀጥ ሊደረጉ ያሉት ጠማማ ነገሮችና ለስላሳ ሊደረጉ ያሉት አስቸጋሪ ስፍራዎች፣ መርዘማ የተረት ምግቦቻቸውን ለመደገፍ በሎዶቅያ ክህነት የሚጠቀሙባቸውን ልማዶችና ወጎች የማረም ሥራን ይወክላሉ። የኤልያስ ሥራ በተለይ ከነገረ መለኮት ሊቃውንትና ከካህናት ተረቶች በተቃራኒ የሚቆም ትክክለኛ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ዘዴን እንደሚወክል ተለይቶ ተገልጿል። ያ ሥራ “ተራ ሰዎች” የሚፈጽሙት ነው፤ እንጂ የተማሩ ካህናትና ነገረ መለኮት ሊቃውንት አይደሉም። በእነዚህ ሦስት ምስክሮች ትንቢታዊ ባሕርያት ውስጥ፣ የሚመጣው ኤልያስ ሰው መሆኑ የሚያሳይ ቀላል ሐቅ ደግሞ አለ።

ያ ምልክታ አስፈላጊ ያልሆነ መስሎ ሊታይ ይችላል፤ ነገር ግን የአድቪንቲዥም ተመራማሪ ሥነ-መለኮታውያን ተረቶቻቸውን ለመደገፍ ሲሹ፣ እህት ዋይት በወደፊት ጊዜ ስለምትናገርበት አንድ ሰው በኤልያስ መንፈስና ኃይል እንደሚመጣ ከምትናገርበት ክፍል ወስደው፣ የራሳቸውን የማብራሪያ ተረት በመጨመር እህት ዋይት ስለ ራሷ እንደ ተናገረች አጥብቀው ያስገድዳሉ።

“ትንቢት ሊፈጸም ይገባል። ጌታ እንዲህ ይላል፡- ‘እነሆ፣ የጌታ ታላቅና አስፈሪ ቀን ከመምጣቱ በፊት ነቢዩን ኤልያስ ወደ እናንተ እልክላሁ።’ አንድ ሰው በኤልያስ መንፈስና ኃይል ሊመጣ ነው። [ተጨማሪ ክፍልን ይመልከቱ።] እርሱም ሲገለጥ ሰዎች እንዲህ ሊሉ ይችላሉ፡- ‘እጅግ ከልክ በላይ ትጉ ነህ፤ ቅዱሳን መጻሕፍትንም በትክክለኛው መንገድ አትተረጉምም። መልእክትህን እንዴት እንደምታስተምር ልንገርህ።’”

“የእግዚአብሔርን ሥራ ከሰው ሥራ መለየት የማይችሉ ብዙዎች አሉ። እውነቱን እግዚአብሔር እንደሚሰጠኝ እነግራለሁ፤ አሁንም እላለሁ፣ በስህተት መፈለግን ብትቀጥሉ፣ የክርክር መንፈስንም ብትይዙ፣ እውነቱን ፈጽሞ አታውቁም። ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ፣ ‘ገና ብዙ የምነግራችሁ አላኝ፤ አሁን ግን ልትሸከሙት አትችሉም’ አላቸው። ቅዱሳንንና ዘላለማዊ ነገሮችን ሊያደንቁ በሚችሉበት ሁኔታ ላይ አልነበሩም፤ ነገር ግን ኢየሱስ አጽናኙን እንደሚልክ ተስፋ ሰጥቶአቸው ነበር፤ እርሱም ሁሉን ነገር ያስተምራቸዋል፣ ደግሞም የነገራቸውን ሁሉ ወደ ማስታወሳቸው ያመጣላቸዋል።”

“ወንድሞች ሆይ፣ በሰው ላይ ተደጋግፈን መታመን አይገባንም። ‘ትንፋሹ በአፍንጫው ውስጥ ካለው ሰው ተለይ፤ ለምንስ እንደ ምን ይቁጠራል?’ ረዳት የሌላቸውን ነፍሶቻችሁን በኢየሱስ ላይ ማንጠልጠል ይገባችኋል። በተራራ ላይ ምንጭ ሳለ ከሸለቆ ምንጭ መጠጣት አይገባንም። ዝቅተኛዎቹን ፈሳሾች እንተው፤ ወደ ከፍተኛዎቹ ምንጮች እንምጣ። የማትረዱት እና የማትስማሙበት ማንኛውም የእውነት ነጥብ ቢኖር፣ መርምሩት፤ ቅዱስ ቃልን ከቅዱስ ቃል ጋር አመሳስሉ፤ የእውነትን ጉድጓድ ወደ እግዚአብሔር ቃል ማዕድን በጥልቀት አስወርዱት። ራሳችሁንና አስተያየቶቻችሁን በእግዚአብሔር መሠዊያ ላይ ማኑር ይገባችኋል፤ ቀድሞ የተቀረጹ ሐሳቦቻችሁን አስወግዱ፤ የሰማይም መንፈስ ወደ እውነት ሁሉ እንዲመራችሁ ፍቀዱ።” Testimonies to Ministers, 475, 476.

“አንድ ሰው በኤልያስ መንፈስና ኃይል ሊመጣ ነው፤ እነዚህ ቃላት ከወ/ሮ ዋይት ሕይወትና ሥራ በኋላ በትንቢታዊ መልእክት ይገለጥ ይሆናል ተብሎ ስለ ተመሰለ አንዳንድ ግለሰብ በስህተት ተመልክቶባቸዋል። ‘ሰማይ ይመራ’ ተብሎ የተሰየመውን ይህን ጽሑፍ የሚያቀፉት ሦስቱ አንቀጾች፣ ኤሊን ዋይት በሚሺጋን ግዛት ባትል ክሪክ በጥር 29 ቀን 1890 ጠዋት ከሰጠችው ንግግር እጅግ ትንሽ ክፍል ብቻ ናቸው። ይህ በየካቲት 18 ቀን 1890 እትም የReview and Herald ላይ ሲታተም፣ ‘አከራካሪ የትምህርት ነጥብን እንዴት መጋፈጥ እንደሚገባ’ የሚል ርዕስ ተሰጥቶት ነበር። ከዚህ ጽሑፍ የተወሰዱ ሌሎች ቅንጫቦችም፣ በብዛት የዚህን መጽሐፍ አንዳንድ ገጾች ለመሙላት የተጠቀሙባቸው፣ በገጽ 23፣ 104፣ 111፣ 119፣ 158፣ 278 እና 386 ላይ ሊገኙ ይችላሉ። ጽሑፉ በSelected Messages 1:406–416 ውስጥ እንደገና ታትሞአል፤ ‘ሰማይ ይመራ’ ተብሎ የተሰየመውን ቅንጫብ የሚያካትተው ክፍልም በገጽ 412 እና 413 ላይ ይገኛል። ጽሑፉ በሲኒብብ፣ ኤሊን ዋይት በዚህ መግለጫ—ከሚኒያፖሊስ ጉባኤ ከተካሄደ ጥቂት በላይ ከአንድ ዓመት በኋላ ለባትል ክሪክ ቡድን ባደረገችው ንግግር—ስለ ራሷ አገልግሎት እየተናገረች እንደነበር ግልጽ ይሆናል። አንዳንዶች ሥራዋን ለመተቸት ጀምረው ነበር። ኤሊን ዋይት በዚህ መጽሐፍ በገጽ 475 ላይ ከተመለከተው አንቀጽ በፊት ባለው አንቀጽ እንዲህ ትላለች፡-”

«‘ልዩነት ሁሉ የሚቀልጥበት ስፍራ ላይ ልንደርስ ይገባናል። እኔ ብርሃን እንዳለኝ ብዬ ካሰብኩ፣ እርሱን በማቅረብ ግዴታዬን እፈጽማለሁ። ጌታ ለሕዝቡ እሰጥ ዘንድ የሚፈልገውን መልእክት በተመለከተ ሌሎችን ባማከርሁ ኖሮ፣ በሩ ሊዘጋ ይችል ነበር፣ እንዲሁም ብርሃኑ እግዚአብሔር ወደ ላከላቸው ሰዎች እንዳይደርስ ሊከለክል ይችል ነበር። ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም በገባ ጊዜ፣ ‘የደቀ መዛሙርቱ ሕዝብ ሁሉ ያዩትን ታላላቅ ሥራዎች ሁሉ ስለ ተደሰቱ በታላቅ ድምፅ እግዚአብሔርን መድኔቅ ጀመሩ፤ እያሉም፡- በጌታ ስም የሚመጣው ንጉሥ የተባረከ ነው፤ በሰማይ ሰላም ይሁን፣ በአርያምም ክብር። ከሕዝቡም መካከል አንዳንድ ፈረሰው ያን፡- መምህር ሆይ፣ ደቀ መዛሙርትህን ገሥጻቸው አሉት። እርሱም መልሰ፡- እነዚህ ዝም ቢሉ፣ ድንጋዮቹ ወዲያውኑ ይጮኻሉ ብዬ እላችኋለሁ አላቸው’ (ሉቃስ 19:37–40)።»

“አይሁድ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ አስቀድሞ የተነበየውን መልእክት ማወጅ ለማቆም ሞከሩ።’

«ከዚያም ደግሞ ወደ ራሷ ልምድ ማጣቀሻ ትመለሳለች።»

“ትንቢት ሊፈጸም ይገባዋል። ጌታ፣ “እነሆ፣ የጌታ ታላቅና አስፈሪ ቀን ከመምጣቱ በፊት ነቢዩን ኤልያስን እልክላችኋለሁ” ይላል (ሚልክያስ 4:5)። አንድ ሰው በኤልያስ መንፈስና ኃይል ሊመጣ ነው፤ እርሱም በሚገለጥ ጊዜ፣ ሰዎች፣ “እጅግ ከባድ ነህ፤ ቅዱሳን መጻሕፍትን በትክክለኛው መንገድ አትተረጉምም” ሊሉት ይችላሉ።”—Selected Messages, volume 1, 412.

“እርሷ ወደ ራሷ ተሞክሮ እያመለከተች እንደነበረ ደግሞ ከዚያ የሚቀጥለው አንቀጽ ያስረዳል፤ በእርሱም ውስጥ እንዲህ ትናገራለች፡-”

“እግዚአብሔር እንደሚሰጠኝ እውነቱን እናገራለሁ...።” ለአገልጋዮች ምስክርነቶች ተጨማሪ ክፍል።

ኤሊን ዋይት በእርሷ ዘመን የነበሩትን የሥነ መለኮት ባለሙያዎችና መሪዎች ተረቶች ልትመልስ መገደዷ በወደፊት በኤልያስ መንፈስና ኃይል የሚመጣውን “ሰው” እርሷ ራሷ መሆኗን ትለይ ነበር የሚያሳይ ምንም ማስረጃ አያቀርብም። ኤሊን ዋይት በተጠቀመችበት የመጽሐፍ ቅዱስ አተገባበር ዘዴ ላይ የሚያጠቁ በአድቪንቲዥም ውስጥ ያሉ ብዙ ተቃዋሚዎቿ ማንኛውም ማስረጃ የት አለ? “መጽሐፍ ቅዱሳትን በትክክለኛው መንገድ አትተረጉምም” ተብላ መቼ ተነግሯት ነበር? እርሷ በግልጽ ሁኔታ በዓለም መጨረሻ በኤልያስ መንፈስና ኃይል የሚበረታ የሰዎች እንቅስቃሴ እንደሚኖር ትለያለች፤ እናም እርሷ ስለ ኤልያስ ኃይል ወደፊት ስለሚገለጥበት መገለጥ ትንቢት በሰጠችበት ጊዜ፣ ያ የሦስተኛው መልአክ ታላቅ ጩኸት እንቅስቃሴ በዚያን ወቅት እየተከናወነ እንደነበር እርሷ እንደምታስብ ለመጠቆም ሕጋዊ የሆነ መንገድ

አንድም የለም። የሎዶቅያ አድቪንቲስት የሥነ መለኮት ባለሙያዎች ወደ ሕዝባቸው ሲያስመኑ፣ እህት ዋይት ለጌታ ታላቅና አስፈሪ ቀን ከመድረሱ በፊት ሊላክ ስለሚገባው ነቢዩ ኤልያስ ፍጻሜ ሲናገር “የራሷን ልምድ” “እየጠቀሰች” እንደነበር እንዲያምኑ ይፈልጋሉ።

እነሆ፣ የታላቁና የሚያስፈራው የእግዚአብሔር ቀን ሳይመጣ በፊት ነቢዩን ኤልያስን እልክላችኋለሁ።
ሚልክያስ 4፡5።

ኤልያስ እንደ ምልክት ካሉት ትንቢታዊ ባህርያት አንዱ፣ የልማድና የወግ ተረቶችን የሚያቀርብ ክህነት ከሚያስተምረው ተረት የሚቃወም መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሥርዓተ-ዘዴ መቅረቡ ነው። መንገዱን የማዘጋጀት ሥራው (“ይህች መንገድ ናት፤ በእርስዋ ሂዱ”) የተበላሸ ክህነት ትምህርቶችን በሚቃወም መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሥርዓተ-ዘዴ ይፈጸማል። እንዲሁም በኤልያስ፣ በመጥምቁ ዮሐንስ እና በሚለር ባሉት ሦስት ምስክሮች መሠረት፤ ከዚያን ጊዜ ወደፊት ስለሚገለጠው የኤልያስ መገለጥ ከእህት ኋይት ምስክርነት ጋር ተቀናጅቶ፣ እርሱ ሴት ሳይሆን ወንድ ይሆናል። የፓልሞኒ እና የአልፋና ኦሜጋ ሥርዓተ-ዘዴ በትክክል ሲረዱ፣ እርሱ በቀላሉ መጽሐፍ ቅዱስን ለመተርጎም የተዘጋጁ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ደንቦች ስብስብ ብቻ እንዳልሆነ፣ ይልቁንም ክብር የሆነው የክርስቶስ ባህርይ ቅጂ መሆኑ ይታወቃል።

የእግዚአብሔርም ክብር ይገለጣል፣ ሥጋ ያለውም ሁሉ በአንድነት ያየዋል፤ የእግዚአብሔር አፍ ተናግሮአልና። ኢሳይያስ 40፡5።

የክርስቶስ ቃል እርሱ ራሱ ስለሆነ፣ ቃሉን ለመረዳት መጠቀም የሚገባው ስልት የእርሱን ባህርይ እጅግ በትክክል ይወክላል።

በሰማይ ባለው ቤተ መቅደስ ውስጥ ያለው የእግዚአብሔር ሕግ፣ በድንጋይ ጽላቶች ላይ ተቀርጾ ሙሴም በአምስቱ መጻሕፍት ውስጥ የመዘገበው ሥርዓት የማይሰሳት ቅጂ የነበረው ታላቁ መጀመሪያ ነው። ወደዚህ አስፈላጊ ነጥብ ግንዛቤ የደረሱት ሰዎች እንዲሁ የመለኮታዊውን ሕግ ቅዱስና የማይለወጥ ባሕርይ እንዲያዩ ተመሩ። እንደ ዚያ በፊት ፈጽሞ እንዳላዩት ሁሉ የአዳኙን ቃል ኃይል ተረዱ፤ “ሰማይና ምድር እስኪያልፉ ድረስ ከሕን አንዲት ዮጣ ወይም አንዲት ትንሽ ምልክት እንኳ አያልፍም።” ማቴዎስ 5፡18። የእግዚአብሔር ሕግ የፈቃዱ መግለጫ፣ የባሕርይም ቅጂ ስለሆነ፣ “በሰማይ የታመነ ምስክር” እንደሆነ ለዘላለም ሊኖር ይገባዋል። አንዲትም ትእዛዝ አልተሻረችም፤ አንዲትም ዮጣ ወይም ትንሽ ምልክት አልተለወጠም። መዝሙረኛው እንዲህ ይላል፤ “አቤቱ፣ ቃልህ ለዘላለም በሰማይ ጸንቶአል።” “ትእዛዛቱ ሁሉ የታመኑ ናቸው፤ ለዘላለም ዓለም ጸንተው ይኖራሉ።” መዝሙር 119፡89፤ 111፡7, 8።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 434።

ልክ አሥርቱ ትእዛዛት የክርስቶስ ባሕርይ የማይለወጥ ቅጂ እንደሆኑ፣ እንዲሁም የትንቢት ትርጓሜ ሕጎች ደግሞ የእርሱ ባሕርይ ቅጂ ናቸው።

“ክርስትና ምን እንደሆነ፣ እውነት ምን እንደሆነ፣ የተቀበልነው እምነት ምን እንደሆነ፣ የመጽሐፍ ቅዱስም ሕግጋት—ከሁሉ የላቀ ሥልጣን የተሰጡን ሕግጋት—ምን እንደሆኑ ራሳችን ልናውቅ ይገባናል። ብዙዎች እምነታቸውን የሚመሠርቱበት ምክንያት ሳይኖራቸው፣ ስለ ጉዳዩም እውነት በቂ ማስረጃ ሳይኖራቸው ያምናሉ። ከእነርሱ ቀድሞ ከያዙት አስተያየት ጋር የሚስማማ ሐሳብ ከቀረበላቸው ለመቀበል ፈጽሞ ዝግጁ ናቸው። ከምክንያት ወደ ውጤት አያስቡም፤ እምነታቸውም እውነተኛ መሠረት የለውም፤ በፈተና ጊዜም በአሸዋ ላይ እንደ ሠሩ ያገኙታል።”

“በራሱ አሁን ባለው ያልተፈጸመ የቅዱሳን መጻሕፍት እውቀት ረክቶ፣ ይህንንም ለመዳኑ በቂ ነው ብሎ የሚያስብ ሰው፣ ገዳይ በሆነ ማታለል ላይ ተደግፎአል። ብዙዎች ስህተትን እንዲለዩና እንደ እውነት ተሸፍኖ የቀረበውን ባህልና አጉል እምነት ሁሉ እንዲኮንኑ የሚያስችላቸው በቅዱሳን መጻሕፍት ማስረጃ ፈጽሞ አልተዘጋጁም። ሰይጣን የክርስቶስ ወንጌል ቀላልነትን እንዲያበላሽ የራሱን ሐሳቦች ወደ

እግዚአብሔር አምልኮ አስገብቶአል። አሁን ያለውን እውነት እንደሚያምኑ የሚናገሩ ብዙ ሰዎች፣ አንድ ጊዜ ለቅዱሳን የተሰጠው እምነት ምን እንደሆነ—ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ ያለው የክብር ተስፋ—አያውቁም። የድሮ የምልክት ድንበሮችን እየተከለከሉ እንዳሉ ያስባሉ፤ ነገር ግን ትኩሳቸው የጠፋ ናቸው እና ግዴላሾች ናቸው። ፍቅርና እምነት ያላቸውን እውነተኛ ኃይል ወደ ልምምዳቸው መጣልና መያዝ ምን እንደሆነ አያውቁም። ቅዱሳን መጻሕፍትን በቅርብ የሚመረምሩ ተማሪዎች አይደሉም፤ ይልቅንም ሰነዶችና ግድየላሾች ናቸው። በቅዱሳን መጻሕፍት ክፍሎች ላይ የአመለካከት ልዩነቶች ሲነሡ፣ እነዚህ በዓለማዊ ያልተማሩና የሚያምኑት ነገር ምን እንደሆነ በጽኑ ያልቆሙ ሰዎች ከእውነት ይርቃሉ። ሰዎች እውነት ምን እንደሆነ እንዲያውቁ በትጋት መለኮታዊ እውነትን መፈለግ እንዳለባቸው በሁሉ ላይ ልናስረግጥ ይገባናል። አንዳንዶች ብዙ እውቀት አላቸው ይላሉ፣ ለሥራው ከዚያ በላይ ቅንዓት፣ ለእግዚአብሔርና ክርስቶስ ስለ ሞተላቸው ነፍሳት ከዚያ በላይ የሚነድ ፍቅር ሳይኖራቸው ሁኔታቸውን በቂ መሆኑን ይቁጥራሉ፤ ልክ እግዚአብሔርን እንዳላወቁት ያህል። መጽሐፍ ቅዱስን የነፍሳቸው ቅመምና ስብ ለራሳቸው እንዲወስዱ [ዘንድ] አያነቡትም። ለእነርሱ የሚናገራቸው የእግዚአብሔር ድምፅ እንደሆነም አያስቡትም። ነገር ግን የመዳንን መንገድ ማስተዋል ብንሻ፣ የጽድቅን ፀሐይ ጨረሮች ማየት ብንሻ፣ ቅዱሳን መጻሕፍትን በዓለማዊ ማጥናት አለብን፤ ምክንያቱም የመጽሐፍ ቅዱስ ተስፋዎችና ትንቢቶች ለመለኮታዊው የቤዛነት እቅድ የክብር ግልጽ ጨረሮችን ያበራሉ፤ እነዚህ ታላላቅ እውነቶችም በግልጽ አልተገነዘቡም።” The 1888 Materials, 403.

በእውነት ክርስቲያን መሆን ማለት እንደ ክርስቶስ መሆን ነው። ክፍሉ እንዲህ ይለያል፡- “ክርስቲያን ምን እንደሆነ ራሳችን ለራሳችን ማወቅ ይገባናል።” “እውነት ምን እንደሆነ” “ማወቅ ይገባናል።” “የተቀበልነው እምነት ምን እንደሆነ” “ማወቅ ይገባናል።” “የመጽሐፍ ቅዱስ ሕጎች—ከከፍተኛው ሥልጣን የተሰጡን ሕጎች—ምን እንደሆኑ” ማወቅ ይገባናል። እንደ ክርስቶስ መሆን ማለት ከከፍተኛው ሥልጣን የተሰጡን የመጽሐፍ ቅዱስ ሕጎች ምን እንደሆኑ ማወቅን ይጠይቃል። ያለ እነዚያ ሕጎች እንደ ክርስቶስ ልንሆን አንችልም፤ ምክንያቱም ከከፍተኛው ሥልጣን የተሰጡት ሕጎች የባሕርይ ትክክለኛ ቅጂ ናቸው።

ሌላው የኤልያስ ባሕርይ ለቃል ኪዳኑ መልእክተኛ መንገድን የማዘጋጀት ሥራ ነው። ኤልያስ የሚወክለው የቀድሞ የተመረጠ ሕዝብ በሚተውበትና በአንድ ጊዜም አዲስ የተመረጠ ሕዝብ በሚመረጥበት ታሪክ ውስጥ የሚፈጸምን ሥራ ነው። ይህ ታሪክ ከቀድሞው ንጹሕ ያልሆነ የተመረጠ ሕዝብ በተቃራኒ እንደ ንጹሕ መባ የሚወክል ሕዝብ የሚያፈራ የማንጻት ሂደትን ይወክላል።

እነሆ፡ መልእክተኛዬን እልካለሁ፤ እርሱም በፊቴ መንገዱን ያዘጋጃል፤ እናንተም የምትፈልጉት ጌታ ድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ ይመጣል። እናንተም የምትደሰቱበት የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ፤ እነሆ፡ እርሱ ይመጣል። ይላል የሠራዊት ጌታ። ነገር ግን የመምጣቱን ቀን ማን ይቻለዋል? በሚገለጥበት ጊዜ ማን ይቆማል? እርሱ እንደ አንጥረኛ እሳት እና እንደ አጣቢዎች ሰሙና ነውና፤ ብርንም እንደሚያነጥርና እንደሚያጠራ ሰው ተቀምጦ ያነጥራል፤ የሌዊንም ልጆች ያጠራቸዋል። እንደ ወርቅና እንደ ብርም ያነጥራቸዋል። በጽድቅም መባን ለጌታ እንዲያቀርቡ። በዚያን ጊዜ የይሁዳና የኢየሩሳሌም መባ እንደ ቀድሞ ዘመንና እንደ ጥንት ዓመታት ለጌታ ደስ የሚያሰኝ ይሆናል። ሚልክያስ 3፡1-4።

የሐንስ መጥምቁ ክርስቶስ በድንገት መጥቶ ቤተ መቅደሱን እንዲያነጻ መንገዱን አዘጋጀ። በክርስቶስ አገልግሎት መጀመሪያና መጨረሻ የተደረገው የቤተ መቅደሱ ማንጻት የሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ፍጻሜ ነበር። የሐንስ የሌዊን ልጆች ለማንጻት የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ፊት መንገዱን ያዘጋጀው መልእክተኛ ነበር።

“በቤተ መቅደሱ መንጻት ውስጥ ኢየሱስ እንደ መሲሕ ያለውን ተልእኮ እያወጀ ነበር፤ ወደ ሥራውም እየገባ ነበር። ያ ለመለኮታዊ ህላዌ ማደሪያ ሆኖ የተሠራው ቤተ መቅደስ፣ ለእስራኤልና ለዓለም የትምህርት ምሳሌ እንዲሆን ታስቦ ነበር። ከዘላለም ዘመናት ጀምሮ ከሚያንጸባርቁና ቅዱሳን ሱራፊል እስከ ሰው ድረስ ያለ እያንዳንዱ ፍጡር፣ ፈጣሪው የሚኖርበት ቤተ መቅደስ እንዲሆን የእግዚአብሔር

ዓላማ ነበረ። ኃጢአት ምክንያት ሰብአዊ ዘር ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መሆኑን አቆመ። በክፉ ነገር ጨልሞና ረክሶ የሰው ልብ ከእንግዲህ የመለኮታዊውን ክብር አይገልጥም ነበር። ነገር ግን በእግዚአብሔር ልጅ ሥጋ መልበስ የሰማይ ዓላማ ተፈጸመ። እግዚአብሔር በሰብአዊነት ይኖራል፤ በማዳን ጸጋም የሰው ልብ እንደ ገና ቤተ መቅደሱ ይሆናል። እግዚአብሔር በኢየሩሳሌም ያለው ቤተ መቅደስ ለእያንዳንዱ ነፍስ ክፍት ስለሆነው ከፍ ያለ መድረሻ ዘወትር ምስክር እንዲሆን አድርጎ ነበር። ነገር ግን አይሁድ በእጅጉ ትዕቢት የሚመለከቱትን የዚያን ሕንፃ ትርጉም አልተረዱም ነበር። ራሳቸውን ለመለኮታዊው መንፈስ እንደ ቅዱሳን ቤተ መቅደሶች አልሰጡም። በኢየሩሳሌም ያሉት የቤተ መቅደሱ አደባባዮች በክፉ ንግድ ግርግር ተሞልተው ሳሉ፣ በሥጋዊ ፍትወትና በክፉ አሳቦች መገኘት የረከሰውን የልብ ቤተ መቅደስ እጅግ እውነተኛ በሆነ መልኩ ይወክሉ ነበር። ኢየሱስ ቤተ መቅደሱን ከዓለም ገዢዎችና ሻጮች በማንጸት፣ ልብን ከኃጢአት ርኩሶት ለማንጸት ያለውን ተልእኮ አወጀ፤ ይህም ነፍስን ከሚያበላሹ ከምድራዊ ምቕቶች፣ ከራስ ወዳድ ምቕቶች፣ ከክፉ ልማዶች ነው። 'እናንተ የምትፈልጉት ጌታ ድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ ይመጣል፤ እናንተም የምትደሰቱበት የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ፣ እነሆ ይመጣል፣ ይለል የሠራዊት ጌታ። ነገር ግን በመምጣቱ ቀን ማን ይጸናል? ሲገለጥስ ማን ይቆማል? እርሱ እንደ አቅልጠው እሳት እና እንደ አጣቢዎች ሳሙና ነውና፤ ብርንም እንደሚያቅልጥና እንደሚያነጻ ይቀመጣል፤ የሌዊንም ልጆች ያነጻል፤ እንደ ወርቅና እንደ ብርም ያጠራቸዋል።' ሚልክያስ 3:1-3።" The Desire of Ages, 161.

መጥምቁ ዮሐንስ ክርስቶስ በድንገት መጥቶ መቅደሱን እንዲያነጻ መንገዱን ያዘጋጀ መልእክተኛ ነበር፤ ዊልያም ሚሊርም እንዲሁ ክርስቶስ በ1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 ቀን በድንገት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን እንዲገባ ያንኑ የዝግጅት ሥራ አከናወነ።

«ክርስቶስ እንደ ሊቀ ካህናታችን ለመቅደሱ መንጸት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን መምጣቱ፣ በዳንኤል 8:14 እንደተገለጠው፤ የሰው ልጅ ወደ ዘመናት ብሉይ ወደሆነው መምጣቱ፣ በዳንኤል 7:13 እንደቀረበው፤ እና ጌታ ወደ መቅደሱ መምጣቱ፣ በሚልክያስ እንደተነገረው፣ ሁሉም የአንድ ክስተት መግለጫዎች ናቸው፤ ይህም ደግሞ ክርስቶስ በማቴዎስ 25 ባለው የአሥሩ ድንግል ምሳሌ እንደገለጸው ሙሽራው ወደ ሰርግ መምጣቱ በሚለው ተመስሎ ተወክሏል።» ታላቁ ተጋድሎ፣ 426።

ዮሐንስና ሚሊር በአሁኑ ታሪካችን አሁን እየተፈጸመ ያለውን፣ በሚልክያስ የተወከለውን መንጸት በምሳሌ አመለከቱ።

"ነቢዩ እንዲህ ይላል፡- 'ሌላ መልአክም ታላቅ ሥልጣን ያለው ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ ምድርም በክብር በራች። በታላቅ ድምፅም እየጮኸ እንዲህ አለ፡- ታላቁቱ ባቢሎን ወድቃለች፣ ወድቃለች፤ የአጋንንትም ማደሪያ ሆነች' (ራእይ 18:1, 2)። ይህ በሁለተኛው መልአክ የተሰጠው ያው መልእክት ነው። ባቢሎን ወድቃለች፤ 'አሕዛብን ሁሉ ከዝሙቷ ቍጣ የወይን ጠጅ አጠጥታለችና' (ራእይ 14:8)። ያ የወይን ጠጅ ምንድር ነው?—የሐሰት ትምህርቶቿ ናቸው። እርስዋ በአራተኛው ትእዛዝ ፈንታ ለዓለም ሐሰተኛ ሰንበትን ሰጥታለች፤ እንዲሁም ሰይጣን በኤደን ለሌዋን መጀመሪያ የነገራትን ሐሰት፣ ማለትም የነፍስ ተፈጥሯዊ የማትሞትነትን፣ ደግሞ አስተላልፋለች። ብዙ ተዛማጅ ስህተቶችንም በሩቅና በሰፊው አስፋፍታለች፤ 'የሰውን ትእዛዝ እንደ ትምህርት እያስተማሩ' (ማቴዎስ 15:9)።

"ኢየሱስ የሕዝብ አገልግሎቱን በጀመረ ጊዜ፣ ቤተ መቅደሱን ከቅዱስነቱን ከሚያረክስ ርኩሶት አነጻው። ከአገልግሎቱ የመጨረሻ ሥራዎች መካከልም ሁለተኛው የቤተ መቅደስ ማንጸት ነበረ። እንዲሁም ዓለምን ለማስጠንቀቅ በሚደረገው የመጨረሻ ሥራ ውስጥ ለቤተ ክርስቲያናት ሁለት ልዩ ጥሪዎች ይደረጋሉ። የሁለተኛው መልአክ መልእክት፣ 'ባቢሎን ወድቃለች፣ ወድቃለች፣ ያች ታላቁቱ ከተማ፣ የዝሙትዋን ቁጣ የወይን ጠጅ ለአሕዛብ ሁሉ አጠጥታለችና' (ራእይ 14:8) የሚል ነው። እና በሦስተኛው መልአክ መልእክት ታላቅ ጮኸት ውስጥ ከሰማይ የሚል ድምፅ ይሰማል፤ 'ሕዝቤ ሆይ፣ በኃጢአትዎ እንዳትካፈሉ፣ ከመቅሰፍቶችዎም እንዳትቀበሉ፣ ከእርስዎ ውጡ። ኃጢአቶችዎ እስከ ሰማይ ደርሰዋልና።

እግዚአብሔርም ዓመፃዋን አስታውሶአል' (ራእይ 18:4, 5) ብሎ ይናገራል።” Selected Messages, መጽሐፍ 2, 118.

በክርስቶስ አገልግሎት ውስጥ የተፈጸሙት ሁለቱ የቤተ መቅደስ ማንጻቶች፣ እንዲሁም በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ የተፈጸሙት ሁለቱ የቤተ መቅደስ ማንጻቶች፣ የሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ፍጻሜዎች ነበሩ፤ እንዲሁም በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ቀን በእግዚአብሔር ንክኪ የኒው ዮርክ ከተማ ታላላቅ ህንጻዎች በተጣሉበት ጊዜ፣ እና የራእይ አሥራ ስምንት ንግድ መልአክ በክብሩ ምድርን ለማብራት በወረደበት ጊዜ የተጀመሩትን ሁለቱን የቤተ መቅደስ ማንጻቶች ወደፊት ያመለክታሉ። ከሌሎች ነገሮች መካከል ይህ፣ ከጌታ ታላቅና አስፈሪ ቀን በፊት የሚመጣው ኤልያስ ነቢይ ኤላን ኋይት ነበረች በሚሉ የአድቪንቴዥም የሎዶቅያ ቲኦሎጂያዎች የሚያቀርቡትን ተረት የሞላበት ምግብ ውሽት መሆኑን ያስረግጣል። የራእይ አሥራ ስምንት መልአክ በወረደ ጊዜ የሚፈጸመው የቤተ መቅደስ ማንጻት፣ ኤላን ኋይት ከተቀበረች ከሰማንያ ስድስት ዓመታት በኋላ ተጀመረ።

የሐንስ መጥምቁና ደቀ መዛሙርቱ፣ ሚሊርና ሚሊራውያን፣ እንዲሁም Future for America፣ የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ በድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ መጥቶ ከረከሰ ቅዱስ-ነክ ርኩሶት እንዲያነጻው መንገዱን የሚያዘጋጁ መልእክተኞችን ይወክላሉ።

ኤልያስ እንደ ምልክት ሰውን ይወክላል። እርሱ ከተለመደው የሕይወት መንገድ የተጠራ ሰውን እንጂ ካህናዊ ባለ-ሥነ-መለኮት አይወክልም። አገልግሎቱ ከከፍተኛው ሥልጣን የተሰጡትን ሕጎች የሆነውን ትክክለኛ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ዘዴ ያቀርባል። አገልግሎቱ ከአሁኑ የሎዶቅያ ክህነት የተረቶች፣ የልማዶችና የወጎች ዘዴ ጋር በተቃረኖ ይቆማል። እርሱ ከተተወ የተመረጠ ሕዝብ ቅሪት ውስጥ አዲስ የተመረጠ ሕዝብን የሚያስነሣ የማንጻት ሂደት መንገዱን ያዘጋጃል። የማንጻቱ ሂደት በድንገት በሚፈጸም አውድ ውስጥ ተቀምጦአል።

ኤልያስ ደግሞ እግዚአብሔር በተለይ የሚያቆምና እንደ እግዚአብሔር ብቸኛ አገልግሎት የሚለይበትን አገልግሎትና ሥራ ይወክላል።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ውስጥ ይህንን በሚለራውያን ታሪክ እናሳያለን።

በምሽቱም የመሥዋዕት መሥዋዕት በሚቀርብበት ጊዜ፣ ነቢዩ ኤልያስ ቀረበና እንዲህ አለ፡- “የአብርሃም፣ የይስሐቅና የእስራኤል አምላክ ጌታ ሆይ፣ አንተ በእስራኤል አምላክ እንደሆንህ፣ እኔም ባሪያህ እንደሆንሁ፣ ይህንም ሁሉ በቃልህ እንዳደረግሁ ዛሬ ይታወቅ።” 1 ነገሥት 18፡36።